

Column MTV, zondag 30 januari 2011

Lambert van Nistelrooij, Europarlementariër

Beste mensen,

Ik wil het in deze column hebben over Brabant, over onze provincie. Bij Brabant en de Brabanders denken we aan gezelligheid, aan een Bourgondische inslag, een wat lossere levensstijl dan boven de rivieren. Bij Brabant denken we aan Guus Meeuwis, aan PSV, aan Den Bosch, Tilburg en aan Eindhoven. Iedereen heeft er zo wel zijn eigen gedachten bij.

Welnu, dat is nou net de bedoeling. Want over zo'n vier weken, op woensdag 2 maart wordt er een nieuw bestuur van Brabant gekozen. Dan zijn de verkiezingen voor de Provinciale Staten.

Alle Brabantse kiezers krijgen binnenkort een oproep in de bus en daarom wil ik vandaag ingaan op het Brabant van nu en straks. Want in de provinciale staten gaat het niet over Guus Meeuwis, PSV of Willem II.

Nederland kent twaalf provincies die vooral gaan over de ruimtelijke ordening, over de grote lijnen voor woningbouw, wegen en de werkterreinen. Ook gaan ze over de ontwikkelingen in het landelijk gebied, milieu en bv. water. Daarvoor stellen ze plannen vast, die dan door gemeenten en door ondernemers en burgers moeten worden aangehouden.

Daarnaast stimuleert zij de werkgelegenheid. In Brabant zijn we met 2,4 miljoen inwoners, hebben we 140.000 bedrijven die goed zijn voor 1,1 miljoen banen, vooral in industrie, landbouw en de bouw. We zijn in onze provincie goed voor 20% van de industriële productie in ons land. Daarnaast doen we het goed in de technologie, zeg High Tech, vervoer en design. Dan gaat het vaak niet om productie maar om het ontwikkelen van nieuwe producten en het verlenen van diensten. Maar liefst 60 % van al het Nederlandse onderzoek en de produkt- ontwikkeling vindt in Brabant plaats. Dit zijn nou net zaken die bijdragen tot nieuwe bedrijven en werkgelegenheid in de toekomst.

Veel van wat we hier maken exporteren we. De ligging van Brabant, aan transportroutes naar Duitsland, België en Frankrijk is essentieel. We merken alle dagen hoezeer we met de Europese interne markt zijn verbonden. Nu de productie in Duitsland vorig jaar sterk is aangetrokken, merken onze bedrijven dat meteen. Wist U dat als de Duitse autoindustrie floreert, we dat ook in Brabant merken. TNO en anderen nieuwe bedrijven rond Helmond denken mee over b.v. nieuwe materialen in de auto's. Dit levert in deze sector, de automotive genoemd, meer dan 20.000 banen op. Om maar eens één voorbeeld te noemen.

Ook in Brussel merk ik het. Brabant heeft een goede naam, er heerst hier een mentaliteit van dóen en de warme sociale verbanden maken het goed leven en werken in onze provincie. Ik merk ook dat men in Brussel Brabant kent. Heel oost en midden Brabant scoort hoog in de technologie. Daar heeft men ook een eigentijdse naam voor bedacht. Sprak men voor de haven van Rotterdam over MainPort (de grootse toevoerhaven van Europa), Eindhoven duidt men nu aan als Brainport, de grootste concentratie van kennis en ontwikkeling. Onder Eindhoven zien we de high Tech Campus en de gebouwen van ASML, dé broedplaats voor kennis en productie in de chipsindustrie voor de hele wereld.

Nu Den Haag moet bezuinigen wil de regering in Den Haag de provincies korten op hun fondsen en tegelijkertijd taken naar de provincies schuiven. Oppassen geblazen, dus. Maar ik zie dat tevens als een mooie aanleiding meer zeggenschap in de provincie te krijgen. Zo lopen de Europese gelden voor het platteland en voor de innovatie nu nog via Den Haag. Nieuw is ook dat het kabinet heeft bepaald dat het sociaal economisch beleid naar de provincies kan. Ik zeg prima, maar dan ook met de zeggenschap over de besteding van die Europese fondsen. De werkgelegenheid komt in de regio tot stand, in een samenspel tussen opleidingen, gemeenten en de ondernemers. Mensen moeten een goed gevoel hebben over het leven en werken in hun regio, buitenlandse bedrijven moeten er met hun kenniswerkers graag naar toe komen. De regio, in Nederland de provincie, neemt daarin een sleutelrol in. De regio in Europa doen ertoe. Dit blijkt uit de cijfers uit de andere landen waarover we in Brussel beschikken. In Frankrijk spreekt men over "les regions", over hun Pôles d'Excellence, om maar eens een voorbeeld te noemen.

Kortom, op 2 maart gaat het om verkiezingen voor een moderne provincie. Brabant als topregio in Europa, met een agenda voor de toekomst.

Dit betekent niet dat Brabant vol met bedrijventerreinen komt; nee veel nieuwe activiteiten zijn uitstekend in te passen in wat we nu al hebben. Door de rol die ICT, breedband en internet vervullen hoeven we niet allemaal bij elkaar te zitten om een boterham te verdienen. Het komt nu aan op inbreiden, in plaats van uitbreiden, zoals we in het verleden hebben gedaan. Daarmee kunnen we de komende jaren de kwaliteit van onze dorpen en steden vergroten.

Ad de Laat heeft het pakkend verwoord: "Brabant ge verândert...". Dat is wis en waarachtig waar. Ik merk dat we met Wim van de Donk, onze Commissaris van de Koningin in Den Bosch een man hebben die de nieuwe tijd en de kansen die dat biedt, uitstekend aanvoelt. Op 2 maart kiezen we zijn bestuur; dat moeten mensen zijn die ook een goed gevoel hebben over wat echt belangrijk is, over de sociale aspecten, de zorgsector, de landbouw en alles wat de provincie kan doen voor de opleiding van onze jonge mensen.

Heeft U wel eens goed gekeken naar het provinciehuis? Onder aan de hoge toren ziet u ook vanaf de snelweg de Statenzaal. Die heeft architect Maaskant ontworpen als een stuurhut, waarin richting moet worden gegeven. Richting geven, in een open dialoog met ons als inwoners, dat is wat ik voor ogen heb.

Ik roep U dan ook op de komende vier weken de kranten en Omroep Brabant te volgen en U in te laten met de vraag wie U in deze stuurhut wil. Want op 2 maart kunt U, met het vertrouwde ouderwetse rode potlood Uw keuze maken.

Dank U wel.